

Motion till riksdagen 2023/24:2466

av **Kerstin Lundgren m.fl. (C)**

Utrikes- och biståndspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svensk utrikespolitik ska försvara och främja den liberala demokratin och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svensk utrikespolitik ska vara sammanhängande och baseras på enhetligt agerande i säkerhets-, handels- och utvecklingspolitikens olika delar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inom ramen för fler multilaterala samarbetsstrukturer ska försöka forma koalitioner med demokratiska länder som gemensamt kan utgöra en motvikt mot de alltmer tydliga auktoritära strömningar som genomsyrar internationella samarbetsstrukturer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en säkerhetspolitisk granskningsfunktion också för utländska direktinvesteringar i svenska medieföretag och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen behöver lägga fram en årlig säkerhetspolitisk skrivelse för riksdagen där det bl.a. redogörs för arbetet i säkerhetsrådets kanslier inom Statsrådsberedningen och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fortsatt politiskt, ekonomiskt, humanitärt och militärt stöd till Ukraina och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige uthålligt ska erbjuda stridsflyg i form av Jas till Ukraina som ett sätt att öka det militära stödet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Ryssland omedelbart måste lämna Ukraina, inklusive det sedan 2014 illegalt annekterade Krim, och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett NATO Center of Excellence om Rysslandskunskap i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av stöd till ryska prodemokratiska aktörer och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ryska fredsbevarande styrkor som inte agerar på ett OSSE- eller FN-mandat verkar destabiliserande och som regel har ett annat syfte än att bevara fred, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU är Sveriges viktigaste utrikespolitiska arena, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU uthålligt behöver kunna hantera en bred palett av hot och utveckla sin säkerhetspolitiska verktygslåda och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska arbeta för att stärka EU:s röst gentemot auktoritära stater och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för att utrikespolitiken i ökad utsträckning ska beslutas inom EU genom majoritetsbeslut och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska arbeta för att EU-kommissionen använder demokratilåset för att strypa medel till medlemsstater som allvarligt och upprepat inte respekterar sina åtaganden i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter och som inte sätter stopp för offentlig korruption, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU uthålligt och kraftfullt ska upprätthålla och utveckla sanktionspolitiken mot ryssar och Ryssland samt att frysta tillgångar bör beslagtas och säljas för att användas för att återuppbygga Ukraina och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU:s Magnitskijsanktioner ska breddas till att omfatta systematisk korruption och penningtvätt samt att Sverige, så länge EU inte har inkluderat detta, inför svenska Magnitskijsanktioner innehållande också systematisk korruption och penningtvätt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU behöver införa Magnitskijsanktioner mot styret i Azerbajdzjan för deras aggressioner mot Nagorno-Karabach och de attacker och etnisk rensning som pågår liksom för övergrepp på mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att täppa till kryphål i sanktionerna mot Ryssland och om behov av att Sverige och EU måste rikta sanktioner mot hela den ryska energi- och banksektorn inklusive Rosatom och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige, oavsett Prigozjins öde och eventuella namnbyten på Wagnergruppen, ska arbeta för att EU uppdaterar sitt legala terroristramverk (common position 2001/931/CFSP) för att möjliggöra terrorklassning av Wagnergruppen och det iranska revolutionära gardet samt liknande organisationer vid behov för att stärka det europeiska antiterroristsamarbetet samt terroriststämplara det iranska revolutionära gardet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera och ompröva Sveriges ratifikation av EU–Kuba-avtalet och tillkännager detta för regeringen.

23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att EU tar fram en ny strategi för Kaukasien och det östliga partnerskapet som utgår från förutsättningarna att både Ukraina och Moldavien blivit kandidatländer och Georgien getts ett tydligare medlemskapsperspektiv samt den negativa utvecklingen i Azerbajdzjan, behovet av att utesluta Belarus samt att stödja ländernas frihets- och demokratirörelser inkluderande också EU:s roll för långsiktig fred och stabilitet i området och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sanktionerna mot Belarus ska breddas till att omfatta systematisk penningtvätt och korrruption samt vara träffsäkra och riktas mot ansvariga för övergreppen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett striktare EU-regelverk gällande företags ansvar att upprätthålla mänskliga rättigheter och miljö- och klimathänsyn i frihandelsavtal och vid annan verksamhet utanför unionen och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att EU diversifierar sina handelskedjor genom att säkra utbud från flera aktörer, särskilt av kritiska råvaror, och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kinas observatörsstatus i Arktiska rådet måste omprövas och tydligt begränsas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige tydligt ska fördöma de övergrepp och tvångsinterneringar av uigurer som begås av den kinesiska regimen, i Europaparlamentet kräva en oberoende internationell granskning som prövar Kinas övergrepp mot uigurer och andra minoriteter utifrån bl.a. gällande folkrätt och FN-rapporten om människorättsbrott mot uigurer samt driva att EU inför sanktioner mot ansvariga för övergreppen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fortsatt stöd till demokratirörelsen i Hongkong och att Sverige under 2024 bör avsluta det avtal, Mutual Legal Assistance in Criminal Matters, som finns med Hongkong och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att Taiwan släpps in i fler multilaterala organisationer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett ”House of Sweden” ska inrättas i Taiwan senast 2024 och att ett breddat bilateralt samarbete till att omfatta fler områden bör komma till stånd 2024, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen tillsammans med Nordiska rådets svenska delegation ska spela en aktiv roll i arbetet med att modernisera det mellan de nordiska länderna tecknade Helsingforsavtalet och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast bör ta initiativ till inrättande av ett ministerråd för infrastruktur- och transportfrågor och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett fördjupat samarbete för att motverka gränshinder i Norden och tillkännager detta för regeringen.

35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om gemensamma nordiska insatser för att stödja studenter i instabila länder och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samarbete kring kultur, språk, klimat, energi och forskning är avgörande för att uppnå Nordiska ministerrådets vision för 2030 och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska utveckla en ny samlad regional strategi för Mellanöstern och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla och förtydliga utlandsmyndigheternas uppdrag att jobba med jämställdhet och hbtqi och aktivt stötta civilsamhällets aktörer i hela bredden av sitt uppdrag men särskilt rörande rätten till politiskt inflytande och beslutsfattande, ekonomisk egenmakt, SRHR, frihet från våld och rätt till fred och säkerhet och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i investeringsprogram och infrastrukturprogram i återuppbyggnaden av länder efter konflikt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN ska driva att FN under kommande år behöver intensifiera dialogen kring och följa upp arbetet med upprätthållandet av mänskliga fri- och rättigheter såsom definierat i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att generalförsamlingen bör besluta om en särskild tribunal för aggressionsbrottet och övergrepp begångna av Ryssland i Ukraina och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva att Navalnyj, Kara-Murza, Jasjin och andra politiska fångar i Ryssland omedelbart ska släppas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva att dr Gubad Ibadoghlu som tillfångatagits som politisk aktivist i Azerbajdzjan släpps fri, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen måste göra mer för att svenska medborgarna Gui Minhai i Kina, Dawit Isaak i Eritrea och Ahmadreza Djalali och Johan Floderus i Iran omedelbart ska släppas fria, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att Sverige fortsätter att vara en aktiv röst i det internationella nedrustningsarbetet och arbetar för att åstadkomma konkreta steg för kärnvapennedrustning inom ramen för NPT-avtalet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska kunna delta i internationella militära och civila insatser under Nato-, EU- och FN-flagg och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för en effektiv klimatdiplomati som stärker det internationella klimatsamarbetet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att arbeta för att stärka jämställt beslutsfattande i det internationella klimatsamarbetet och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stå fast vid att målet för Sveriges internationella bistånd är att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskt bistånd ska utgå från OECD-Dacs regelverk för hur biståndet kan användas och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svensk bistånds- och utvecklingspolitik ska sträva efter att skapa långsiktig förändring genom att angripa grundorsakerna till problemen, fungera som hävstång för utveckling, bygga långsiktiga relationer och på sikt göra områden och länder biståndsberoende och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskt utvecklingssamarbete behöver fokuseras på att skapa hållbara jobb, klimatomställning och tillgång på grön energi samt demokratiutveckling och rättsstatens principer och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att klimatbiståndet inte ska finansiera fossila utsläpp utan gå till de länder som har svårast att själva klara omställning och anpassning samtidigt som det bidrar till det riksdagsbundna målet för svenskt bistånd, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskt bistånd i större utsträckning ska möjliggöra för fler barn och unga, flickor och pojkar att få tillgång till skola och utbildning och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveriges Afghanistanstrategi, efter talibanernas övertagande där ett omtag behöver göras bl.a. vad gäller utformning, behöver uppdateras i förtid, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

1 En värld i förändring – flera globala säkerhetspolitiska utmaningar

Den liberala världsordningen som byggdes upp efter andra världskriget kännetecknas av multilateralt samarbete, internationella institutioner, frihandel, säkerhetssamarbete och, för de demokratiska länderna, en gemensam strävan efter mänskliga rättigheter ytterst manifesterad i FN deklARATION om de mänskliga rättigheterna som alla FN-länder skrivit under. Den fria rörligheten inom EU och Norden har gjort det möjligt för människor att resa, studera och jobba i andra länder, med stora vinster för vår ekonomi och livskvalitet som följd. Den liberala världsordningen är inte utan sina brister men har likväl skapat välstånd, stabilitet och möjligheter för världens stater att lösa gemensamma problem tillsammans. Därför är den värd att kämpa för även i tider av ifrågasättanden, oro och maktkamp.

Den liberala demokratin är kärnan i Centerpartiets utrikespolitik. Svensk utrikespolitik ska försvara och främja den liberala demokratin. Vi förespråkar en utrikespolitik

som försvarar och främjar demokrati och mänskliga rättigheter, som stöttar rättsstatsuppbyggnad, som motverkar korruption, som stärker kvinnors rättigheter och möjligheter och som stärker vårt samarbete med andra demokratier. Detta går hand i hand med en politik för utvecklingssamarbete som står upp för enprocentsmålet och fokuserar på mänskliga rättigheter, med en handelspolitik som främjar frihandel och med en säkerhets- och försvarspolitik som innebär att Sverige tar ett större ansvar för vår och våra samarbetspartners gemensamma säkerhet. Svensk utrikespolitik ska tala med en röst och ett sammanhållande budskap i alla dess delar. Vi lever i en tid med många svåra utmaningar. Förtrycket växer i världen och de auktoritära ledarna blir flera. Ofrihet präglar allt fler samhällen. Idag lever 70 procent av världens befolkning i en autokrati. På tio år har utvecklingen gått tillbaka 30 år i tiden, och nivåerna nu motsvarar hur det såg ut 1989. Då fanns fortfarande Sovjetunionen och kommunismen präglade fortfarande stora delar av Europa.

Kampen för frihet och demokrati behöver starka röster och Sverige måste som ett av de världsledande demokratiska länderna vara en tydlig röst för den liberala demokratins överlevnad och tillväxt.

Sverige bygger säkerhet tillsammans med andra. Öppenhet, handel och fungerande internationella regelverk och spelregler har byggt säkerhet och välstånd. Den multilaterala ordningen som den har utvecklats är inte perfekt fungerande och har utmanats väsentligt de senaste åren men måste försvaras och utvecklas. Vår säkerhet främjas av en förutsägbar internationell ordning, men just nu präglas internationellt samarbete av stor osäkerhet och konflikt. Förändringens vindar blåser. Sverige ska inte vare sig låta sig utpressas eller utpressa andra länder. Diplomatin är alltjämt den första försvarslinjen och Sverige ska i alla lägen stå upp för folkrätten.

Rysslands aggressiva krig i Ukraina har omkullkastat den europeiska säkerhetsordningen och förutsättningarna för svensk och europeisk säkerhet. Ukraina har rätt till sitt territorium och Ryssland måste lämna Ukraina, inklusive det sedan 2014 illegalt ockuperade Krim. De folkrättsliga principerna att varje land har rätt att försvara sig, rätt till sina gränser och rätt att välja sin framtid är grundläggande.

Det förändrade säkerhetspolitiska läget har inneburit att Sverige ansökt om medlemskap i Nato, något Centerpartiet velat sedan 2015 och arbetat aktivt för sedan dess. Vår politik har i riksdagen lett till två tillkännagivanden om att Sverige bör anta en Natooption i sin säkerhetspolitiska linje. Det är vår mening att om den socialdemokratiskt ledda regeringen tidigare hade hört sammat tillkännagivandena hade Sverige stått bättre berett när Ryssland anföll Ukraina men vi välkomnar det ställningstagande som Socialdemokraterna därefter gjort och att den socialdemokratiskt ledda regeringen, i bred parlamentarisk samsyn, ansökte om svenskt Natomedlemskap. Att Sverige fullföljer Natoansökan är den viktigaste säkerhetspolitiska frågan framåt. Det är ett misslyckande att Sverige ännu inte är medlem i Nato, och Ulf Kristerssons regering har mycket att dra lärdom av hur processen hanterats och hur man har agerat efter tillträdet hösten 2022. Osäkerheten för svensk säkerhet blir större för var dag vi inte är fullvärdiga medlemmar.

Det är också via ett svenskt Natomedlemskap som det nordiska försvarssamarbetet kan utvecklas till sin fulla potential, på samma sätt som det nordisk-baltiska försvarssamarbetet kommer att utvecklas tillsammans i en Natokontext där vi gemensamt bidrar till ökat försvar och ökad stabilitet i Östersjöområdet, men också Arktis och Nordatlanten och genom den transatlantiska länken. Det är viktigt också för hela vårt lands försörjning att vi ser på säkerhet i en större regional kontext än bara Östersjön.

Globalt står världen inför nya utmaningar oavsett om det handlar om väpnade konflikter, nya motsättningar mellan stormakter, kärnvapenrustning eller effekterna av klimatförändringar eller pandemier som hotar människors frihet. Korrupktion sliter sönder samhällen och hämmar positiv utveckling. För att möta det behöver vi utveckla vårt internationella system och stärka den internationella ordningen. Nationalism, populism, terrorism, kamp om resurser och teknik skapar också det nya spänningar inom och mellan länder och regioner.

Globalt ser vi också att Kina talar med ett allt tydligare maktspråk mot andra länder men också mot exempelvis företag, debattörer och politiker på lokal, regional och nationell nivå. I Arktis ser vi att klimatförändringarna bidrar till säkerhetspolitisk instabilitet när både Ryssland, Kina och USA ökar sin militära närvaro. Något som påverkar de arktiska, nordiska länderna särskilt. Kampen för frihet pågår, i Hongkong men också närmare oss i Belarus. Vi ser konflikter och oroligheter i EU:s närområde såväl i Mellanöstern som i EU:s östliga grannområden. Situationen i Kaukasien försämras med eskalerande militär konflikt i Nagorno-Karabach. Till detta kommer den iranska regimens brutala förtryck av sin befolkning och inte minst kvinnorna, det politiska läget i Libanon och talibanstyrets återkomst i Afghanistan. Kriget i Syrien pågår ännu och terrorsektorer härjar alltjämt. På delar av den afrikanska kontinenten har demokratiskt valda ledare avsatts genom militärkupper och vi ser att ”Wagnergruppen” eller motsvarande ”GRU-grupp” säkerställer rysk utrikespolitisk doktrin genom närvaro på allt fler platser.

De globala konsekvenserna av Rysslands krig i Ukraina för säkerhetssituationen globalt är ännu oöverblickbara men riskerar bli långsiktiga och allvarliga. USA har tillsammans med EU stått i frontlinjen för ett omfattande politiskt, monetärt och militärt stöd till Ukraina. Samtidigt har Rysslands krig i Ukraina gett utrymme för andra länder att agera och samarbetet mellan Kina och Ryssland tycks ha ökat och intensifierats senaste året, något som är oroande. Det finns en tydlig vilja från båda att alliera sig med det globala syd för ökat globalt stöd på den fria världens, den liberala demokratins och folkrättens bekostnad.

De säkerhetspolitiska osäkerheterna har sammantaget ökat ytterligare. Det manar till ökad beredskap för breda angrepp i olika riktningar och med olika metoder. Det måste mötas genom samarbete EU/Nato och nationellt. Isolationism och nationalism kan aldrig vara en lösning på globala utmaningar.

Det är sedan tidigare känt att utländsk makt har strategiska intressen av att påverka också svensk debatt och på sikt vårt lands säkerhetspolitiska val och vår handlingsfrihet. För att inte öppna dörrarna på vid gavel vore det därför betydelsefullt att söka höja trösklarna på lämpligt sätt, med respekt för grundlagarna. Vår bedömning är att EU-kommissionens regelverk för granskning av utländska direktinvesteringar som kan påverka säkerhet eller allmän ordning ger utrymme för en nationell granskningsfunktion att också granska investeringar som rör förmågan att kontrollera information och medias frihet och mångfald. Vi beklagar att regeringen valt att utesluta just mediasektorn från granskning, trots att flera stora medieaktörer ställer sig bakom en sådan granskning vid utländska direktinvesteringar. Regeringen bör givet det säkerhetspolitiska läget därför skyndsamt inrätta en säkerhetspolitisk granskningsfunktion också för utländska direktinvesteringar i svenska medieföretag. Inte i syfte att stoppa utländskt ägande i svensk media, utan i syfte att stå bättre rustade mot verksamhet som kan utgöra ett hot mot svensk demokrati, exempelvis om utländska direktinvesteringar riskerar påverka möjligheten till fri och oberoende media i hela Sverige. Regeringen behöver återkomma

till riksdagen med information om att man avser att gå vidare med en sådan och om det är via ISP eller på annat sätt.

De globala säkerhetspolitiska utmaningarna är många och det är viktigt att säkerhetspolitiken har ett brett stöd i riksdagen och att riksdagen hålls informerad och involverad. Regeringen har etablerat ett nationellt säkerhetsråd med flera kanslier på Statsrådsberedningen. Centerpartiet ställer sig positivt till det. Idag saknar riksdagen dock insyn i nationella säkerhetsrådets arbete då Statsrådsberedningen inte sorterar under något utskott. Regeringen behöver därför årligen lägga fram en säkerhetspolitisk skrivelse på riksdagens bord för debatt. I en sådan behöver det arbete som kanslierna under nationella säkerhetsrådgivaren bedriver redogöras för. Det är en nyordning som krävs när Regeringskansliets organisation förändras för att riksdagens insyn i regeringens arbete inte ska försämrats.

2 Ukraina – ett land i sin egen rätt, att försvara

Natten till den 24 februari 2022 anföll Ryssland Ukraina militärt från flera håll. Ett aggressivt krig som drivit miljontals ukrainare på flykt. Tusentals har dödats, skändats och skadats. Var och varannan dag kan vi se bilder från sönderbombade hus och en ny massgrav. Det försvar och den uppoffring som ukrainarna visar imponerar. Sverige har mycket att lära för totalförsvaret i sin helhet av den kamp och motståndskraft som Ukraina visar. Hela samhället har slutit upp vilket ger en enorm styrka i försvaret mot Ryssland.

Rysslands krig i Ukraina har omkullkastat den europeiska säkerhetsordningen och förutsättningarna för svensk och europeisk säkerhet. Ukraina har rätt till sitt territorium och Ryssland måste omedelbart lämna Ukraina, inklusive det sedan 2014 illegalt ockuperade Krim och nyligen illegalt annekterade delar i Luhansk, Donetsk, Zaporizjzja och Cherson. De folkrättsliga principerna att varje land har rätt att försvara sig, rätt till sina internationellt erkända gränser och rätt att välja sin framtid. Människorna i Ukraina har rätt att leva i sitt eget land, rätt att vakna upp i trygghet, att göra sina röster hörda, att leva tillsammans med sina familjer, rätt att rösta i demokratiska val, rätt att leva i fred och frihet på hela sitt erkända territorium.

Rysslands agerande ska fördömas i de skarpaste ordalag och handlingar. EU och Natoländerna har också reagerat starkt, både i responsen mot Ryssland och i stödet för Ukraina. Men stödet måste fortsätta, i ökande kraft både ekonomiskt, humanitärt och militärt. Det är i Ukraina kampen om vilket Europa vi tillsammans kommer att leva i framöver står. Det politiska, ekonomiska, humanitära och militära stödet till Ukraina måste fortsätta med kraft och så länge Putin inte lämnat landet. Från EU:s och Natos håll men också Sveriges. Vi måste stödja Ukraina med vapen av alla dess slag direkt men också ge Ukraina finansiella förutsättningar att själva köpa vapen direkt från europeiska försvarsföretag, inklusive svenska. Centerpartiet har länge velat att ukrainska soldater utbildas i Sverige, och det har också skett. Det är bra. Tyvärr har regeringen inte tillräckligt snabbt hörsammat Centerpartiets krav om att också utbilda ukrainska stridsflygare här i stor omfattning så att Sverige uthålligt ska erbjuda Ukraina stridsflyg i form av Jas, något som efterfrågats av Ukraina. Det är Centerpartiets mening att ett beslut om att skicka Jas till Ukraina inte ska vara avhängigt ett svenskt Natomedlemskap.

Ukrainas ekonomiska situation är mycket svår. Valutan har devalverats och budgetunderskotten är enorma. Ukraina riskerar en statsbankrutt, vilket skulle få enorma konsekvenser för deras möjligheter att utkämpa kriget, såväl som för Europas ekonomier. Det skulle också få konsekvenser för Ukrainas möjligheter att bygga upp landet på nytt när kriget är slut. Därför är det viktigt att i nuläget kraftigt höja det ekonomiska biståndet till Ukraina. Mer om detta i vår biståndspolitiska motion. Därtill är det viktigt att EU-länderna gemensamt lånar upp pengar för att kunna stötta Ukraina. Efter kriget kommer EU, USA m.fl. behöva stödja Ukraina genom en modern Marshallfond, på samma sätt som USA bidrog till att bygga upp Europas länder efter andra världskriget. Därtill, och som en del av uppbyggnaden av Ukraina när kriget är slut, är det viktigt att EU fortsätter utveckla planer och processer för ett framtida ukrainskt medlemskap i EU, i enlighet med landets status som kandidatland. Här bör stödet omfatta praktisk hjälp också för att stärka demokratin och ett fritt och oberoende rättsväsende, minskad korruption m.m.

3 Ryssland – krigförande, auktoritärt och allt mer ensamt

Ryssland måste omedelbart lämna Ukraina, inklusive det sedan 2014 illegalt annekterade Krim. Anfallskriget som påbörjades 22 februari 2022 saknar motstycke i modern europeisk historia, men Rysslands stormaktsambitioner och revanschism har pågått sedan åtminstone 2008 då Ryssland anföll Georgien. I efterhand går det att se att det fanns tecken på Putins Rysslandsimperialistiska världssyn tidigare än så. Ofta anges hans tal på säkerhetskonferensen i München 2007 som ett sådant tillfälle. Putins auktoritära inrikespolitiska vägval har varit tydligt sedan hans tillträde 1999. Ändå har vi inte förmått agera kollektivt i politikens alla delar mot det. Priset för det betalar nu ytterst Ukraina och rysk opposition, men också EU-länderna och globalt genom stigande energipriser, livsmedelspriser och inflation.

Genom författningsändringar har Putin möjliggjort att återväljas ytterligare mandatperioder samtidigt som all opposition tystas allt mer brutalt och öppet, inom och utom landets egna gränser. Giftattacken i Salisbury riktad mot en tidigare rysk dubbelagent och dennes dotter är inte det enda exemplet på när Ryssland på goda anledningar misstänks ligga bakom dödliga incidenter på nuvarande eller tidigare ryska medborgare, också utanför sitt lands gränser. Andra exempel är mordet på en avhoppad tjetjensk medborgare i en park i Berlin 2019 och giftmordet på den tidigare KGB-översten Aleksandr Litvineko i London 2006.

Med Rysslands anfallskrig i Ukraina har tumskruvarna mot den egna befolkningen ytterligare dragits åt. Att protestera och att benämna kriget som krig leder till fängslande med hårda domar, och den krigsmobilisering som Putin nu beordrat saknar motstycke globalt på decennier. Hundratusentals ryssar har redan lämnat landet och fler vill. Det som skulle bli en två-tre dagars segersvit ser nu ut att bli ett långt och utdraget krig där motståndet och försvarsviljan i Ukraina är stor. Ryssland går på stora personella och materiella förluster. Krigsmobiliseringen av befolkningen visar att Putin inte är redo att ge upp, att han ser långsiktigt på konflikten inte bara med Ukraina utan hela väst, och att han är beredd att offra ryska män i stora numerärer för att uppnå sina strategiska mål. Han är inte beredd att förlora, och han bryr sig inte om att stödet globalt sakta sjunker.

Hans ord om att använda kärnvapen är på riktigt. Situationen är ytterst farlig och kommer vara det länge än.

Men hot om militärt våld är inte den enda metoden som Ryssland använder. Genom propaganda, korruption och hybridkrigföring försöker Ryssland också påverka andra länders val och demokratiska integritet. Genom att söka så split både mellan olika grupper inom enskilda länder och mellan olika länder söker de nå strategiska fördelar. En metod som används är att Ryssland under förevändningen av att skicka fredsbevarande styrkor för att skapa lugn i ett område faktiskt destabiliserar området för sina egna syften. Det är dags att ifrågasätta och inte erkänna Rysslands s.k. fredsbevarande styrkor i de fall de inte genomförs inom ramen för FN eller OSSE. Cyberangrepp, pengatvätt och strategiska uppköp är andra metoder de använder sig av för att nå inflytande. Hur dessa metoder används finns många exempel på. En underrättelse-rapport som släpptes i Storbritannien sommaren 2020 visade att ryska intressen och påverkan varit genomgripande i det brittiska samhället. Även om Sverige och Storbritannien inte kan jämföras kan vi utgå ifrån att liknande påverkan sker också i Sverige och många andra europeiska länder. I Tyskland har ledande företrädare uppdrag för ryska gasföretag, i Österrike bjöd en tidigare utrikesminister in Putin på sitt bröllop. Även om Rysslands krig i Ukraina har lett till många omprövningar hos Europas länder på ett sätt som Putin troligtvis inte hade räknat med kvarstår Putins ambitioner att så split mellan EU-länderna, och Putin/Rysslandsnära högnationalistiska ledare finns det fortsatt många av inom EU som inte vill se en fortsatt sanktionspolitik och som alltjämt sprider ett ryskt narrativ.

Kunskapen om Ryssland och dess påverkansmetoder behöver bli större bland allmänheten, i Sverige och EU/Natoländerna. Svensk akademi har erkänt goda kunskaper om Ryssland inklusive rysk försvars- och säkerhetspolitik, inte minst inom FOI. Kunskap som också andra länder ser som eftertraktad. Med Centerpartiets stöd har dessutom ett kunskapscenter om Ryssland byggts upp inom Utrikespolitiska institutet. Vi vill på den grunden se att Sverige påbörjar en process och dialog med Nato om att etablera ett Nato Center of Excellence med Rysslandskunskap i Sverige.

4 Ett EU med många utmaningar men som agerar när demokrati och mänskliga rättigheter utmanas

EU är Sveriges viktigaste utrikespolitiska arena. Centerpartiet vill att EU ska vara rustat för att kunna möta de gränsöverskridande hot och utmaningar som unionen står inför, även om det skulle innebära en breddning av de uppgifter som unionen har idag. För att EU ska kunna vara en trovärdig aktör i sitt närområde behöver EU utveckla flera olika verktyg, inte minst sin säkerhetspolitiska verktygslåda. Först då kommer EU bättre kunna bidra till fred, säkerhet och demokratisk utveckling i vårt närområde. För att EU ska bli en utrikespolitisk aktör att räkna med vill vi att utrikespolitiska beslut inom EU i ökad utsträckning fattas med majoritetsbeslut. EU behöver växla upp rollen som global ledare för att stärka den demokratiska utvecklingen i världen.

Sverige behöver driva på för att medlemsstaterna genomför EU-samarbetet i frågor där bättre samverkan idag är nödvändig. Dit hör bland annat EU:s inre marknad, arbetet mot den organiserade och gränsöverskridande brottsligheten, terrorism, försvar och

cyberhot, migrationsfrågan och arbetet för en bättre och mer effektiv miljö- och klimatpolitik.

EU har de senaste åren stått inför och mött många kriser, inte minst corona och nu också ett krig i vårt absoluta närområde. För Centerpartiet är det viktigt att pågående kriser inte används som skäl att dra EU-samarbetet i riktning mot mer överstatlighet men inte heller till att motivera slutna gränser och ökad protektionism. Samtidigt är det nödvändigt att stävja yttre hot mot enskilda medlemsländer där bland annat Kina och Ryssland ser en möjlighet att stärka sitt inflytande, både politiskt och ekonomiskt. Den balansgång som måste till kommer kräva idogt arbete och för liberala, EU-vänliga partier föreligger en utmanande men viktig uppgift i att kommunicera att det som EU gör bäst idag måste få fortsätta och på vissa områden förstärkas än mer. EU ska kunna hantera en mängd olika hot och risker, enskilt och samtidigt.

EU är mer relevant idag än på mycket länge. Mervärdena av EU både under corona och Rysslands krig i Ukraina är uppenbara. Behovet av en stark gemenskap, byggd på samarbete, samförstånd och frihet, är alltså stort. I takt med att auktoritära, nationalistiska och populistiska krafter sveper över världen måste EU visa att en annan väg är möjlig. Det kräver att EU tar på sig rollen som vägvisare och föredöme. Att vi i handling och genom resultat visar att demokrati, mänskliga rättigheter, marknads ekonomi och klimatansvar är vägen framåt. Fred, frihandel och fri rörlighet är exempel på sådant som tidigare inte varit självklart på vår kontinent. Sverige måste arbeta för att EU:s arbete och röst gentemot auktoritära stater stärks.

4.1 EU och sanktioner

Ett sätt för EU att stärka sin röst gentemot auktoritära stater är genom sanktionspolitiken. EU:s sanktioner ska vara kännbara, långsiktiga och effektiva. EU antog i slutet av 2020 en egen Magnitskijlagstiftning efter många års förhandling. Nu är det viktigt att den också används så att de personer som utsatt andra för brott mot mänskliga rättigheter inte ska undgå straffrihet, kunna gömma sina pengar i EU osv. Tyvärr omfattar EU:s Magnitskijlagstiftning inte korruption och systematisk penningtvätt, till skillnad från den som finns i USA, Kanada och de baltiska länderna. Andra länder uppges arbeta på att bredda nationell lagstiftning till att inkludera korruption.

Att det finns ett samband mellan korruption och brott mot mänskliga rättigheter är väl dokumenterat inom EU, bl.a. i Europaparlamentets årliga rapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen. EU:s Magnitskijlagstiftning behöver därför breddas till att också inkludera korruptionsbrott. Den individ som bidragit fysiskt, ekonomiskt eller genom systematisk korruption och penningtvätt till kränkningar av de mänskliga rättigheterna bör sanktioneras och hållas ansvariga enligt EU-lagstiftningen.

EU får inte riskera att bli en fristad för personer som begått systematiska korruptionsbrott och penningtvätt. En risk som är avsevärd när andra länder men inte EU har det inkluderat i sin Magnitskijlagstiftning. Svenska regeringen behöver driva på för att EU:s Magnitskijlagstiftning både breddas och används brett mot individer som begår övergrepp och riskerar straffrihet i sina egna länder. Därtill behöver en svensk Magnitskijlagstiftning införas på samma sätt som det redan gjorts i många av våra grannländer och denna bör då också omfatta systematisk korruption och penningtvätt. Sverige ska inte bidra till att straffrihet råder.

EU:s Magnitskij-sanktioner ska användas långsiktigt och riktat mot individer, inklusive nationella ledare som Lukasjenka i Belarus, som begår brott mot mänskliga rättigheter såväl som korruption och systematisk penningtvätt. Det ska användas på individer ansvariga för övergrepp mot uigurerna i Kina. Det ska också användas mot styret i Azerbajdzjan för den eskalerande konflikten i Nagorno-Karabach såväl som för brott mot mänskliga rättigheter. Här bör EU agera omgående, och om EU inte förmår agera bör Sverige införa sådana inom ramen för en ny nationell Magnitskijlagstiftning, tillsammans med likasinnade EU-länder. Likadana sanktioner behöver införas mot de som begår övergrepp på mänskliga rättigheter i Iran, och då inte minst de som så brutalt slår ned kampen för frihet och demokrati, som slår mot kvinnors och flickors frihet och liv. Som slår mot deras kamp för att inte tvingas till att bära slöja och täcka sitt hår.

EU har också i flera omgångar och enighet infört ett antal sanktionspaket mot Ryssland. Att EU enat kunnat göra det är positivt men det finns en risk att tiden utmanar enigheten och att detta spelar Ryssland i händerna. Vi ser redan tendenser till det. Det är uppenbart att Putin ser långsiktigt på konflikten och sina strategiska mål. Kriget i Ukraina pågår alltjämt och många bedömer att det kommer fortsätta under många år framåt. Det är därför viktigt att EU och Natoländerna har ett långsiktigt engagemang i stödet till Ukraina, inklusive att långsiktigt kunna upprätthålla ett effektivt sanktionsverktyg mot Ryssland. Detta inkluderar att täppa till kryphål i det sanktionssystem som finns, som möjliggör för europeiska företag att fortsatt på olika sätt upprätthålla handel med Ryssland, såväl som skärpningar i Swiftsystemet och sanktioner riktade mot rysk bank- och energisektor inklusive Rosatom. Här måste EU-kommissionen visa ett tydligt ledarskap, men gör inte EU-kommissionen det behöver Sverige och regeringen på egen hand införa sådana sanktioner mot rysk bank- och energisektor inklusive Rosatom på samma sätt som andra enskilda EU-länder har gjort. Svenska hamnar ska inte användas som en fristad för rysk olja och gas. Inget i EU:s eller Sveriges agerande ska syfta till eller på något sätt leda till att Rysslands krigskassa fylls på ytterligare och därmed underlättar för Putin att långsiktigt stärka sin krigsmakt och därmed kunna fortsätta sin krigföring mot Ukraina.

4.2 EU och terrorlistning

Ett annat sätt för EU att stå upp mot auktoritära regimer och organisationer är att skaffa sig flera verktyg för terrorlistning. Nyligen ställde sig ett enat utrikesutskott och en enad riksdag bakom att svenska regeringen ska driva terrorlistning av IRGC, iranska revolutionära gardet. Parallellt med detta har det dock visat sig att EU:s terroristlagstiftning är gammal – den skapades i samband med elfte september-terroristattackerna i New York och Washington 2001 – och att EU idag saknar legalt ramverk för att terroristlista och sanktionera statsunderledda grupper som IRGC och Wagnergruppen eller motsvarande ”GRU-grupp”. EU:s legala terroristramverk (common position 2001/931/CFSP) behöver därför uppdateras. Wagnergruppens framtid efter Prigozins öde är oklart men att den i samma eller ny form kommer fortsätta bidra till att uppnå rysk utrikespolitisk doktrin kan vi utgå ifrån. Det är viktigt att EU har ett uppdaterat terroristramverk som tar höjd för att terroristlista liknande organisationer framöver. Vi uppmanar därför regeringen att i EU driva på för att EU:s legala grund för terrorlistning uppdateras samt för att IRGC terroristlistas såväl som att Wagnergruppen eller dess motsvarighet gör det.

4.3 EU och Kuba

2016 undertecknade EU och Kuba det samförståndsavtal som förhandlats fram under ca två års tid. Avtalet tillämpas sedan dess men har ännu inte ratificerats fullt ut. För både Sverige och EU är det viktigt att alltid stå upp för den liberala demokratin, rättsstatens principer och de universella mänskliga rättigheterna. EU får inte tystna i kritiken mot länder som inte erkänner eller lever upp till dessa fundamentala principer och rättigheter. Ett av syftena med samarbetsavtalet är att EU ska bekräfta sitt åtagande att stödja en förändrings- och moderniseringsprocess på Kuba. Centerpartiet röstade mot att Sverige skulle ratificera avtalet men det fick majoritet i riksdagen. Även om alla EU-länder fortsatt inte ratificerat avtalet gäller det de facto. Vi menar därför att det nu sex år efter det provisoriska ikraftträdandet av EU–Kuba-avtalet ska genomföras den utvärdering som utlovats, av dess innehåll och genomslag samt EU:s tillämpning för att se om det har uppnått sina syften och lett till nödvändig förändring på Kuba. Om så inte skett måste det omprövas. I avvaktan på det bör Sveriges ratificering återtast.

4.4 EU som står upp för rättsstat och demokrati internt

Ett EU som agerar på och markerar mot när medlemsländer själva bryter mot rättsstatens principer och den liberala demokratin gemensamma värdegrund blir mer trovärdigt när EU ska stå upp mot auktoritära tredje länder.

De senaste åren har vi tyvärr sett att flera medlemsländer gjort långtgående inskränkningar i demokratiska beslutsprocesser och människors fri- och rättigheter med pandemin som syndabock. Den negativa demokratiutvecklingen har vi sett i Ungern och Polen under lång tid. Centerpartiet anser att EU måste göra mer för att säkerställa att EU-medborgare garanteras samma fri- och rättigheter, oavsett vilket medlemsland man bor i. Därför är det inte heller acceptabelt att vissa länder kan få EU-medel när de samtidigt bryter mot unionsgemensamma demokratiska principer. Europas liberala demokratier måste arbeta tillsammans för att vända den utvecklingen, för de journalister som mördats eller tystats, för de domare och akademiker som sparkats, för de oppositionspolitiker och väljare som tystats, för de minoriteter som förlorat trygghet och rättigheter och för de kvinnor som fråntagits rätten till sina kroppar. Vi måste också agera för att rädda EU-projektet, eftersom dessa medlemsstater hindrar EU från att lösa gemensamma problem, förskingrar EU-medel och på andra sätt underminerar samarbetet och européernas förtroende för det. För människorna som bor i dessa stater och för unionens framtid vill Centerpartiet se mer kraftfulla åtgärder.

Vi vill att EU ska strypa medel till medlemsstater som inte respekterar sina demokratiska och rättsstatliga åtaganden och inte sätter stopp för offentlig korruption. Centerpartiet har länge varit drivande för ett s.k. demokratilås på EU:s budget. En sådan rättsstatmekanism som gör att utbetalningar ställs mot efterlevnad av demokratiska principer. Vi välkomnar att EU-kommissionen tagit steg för att också förverkliga denna viktiga princip i förhållande till Ungern men ytterligare steg behöver tas för andra länder. Centerpartiet vill i implementeringen se ett resolut agerande från kommissionen för att bryta den negativa demokratiutvecklingen. Om de fortfarande inte genomför EU:s krav är vi öppna för att begränsa deras beslutsrätt i EU och, som en sista utväg, att utesluta dem.

4.5 EU, östliga partnerskapet och utvecklingen i Kaukasien

Östliga partnerskapet har länge varit en viktig del i EU:s grannskapspolitik. Genom partnerskapet har EU:s relation till Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien och Ukraina fördjupats. Belarus har på grund av den politiska utvecklingen i praktiken uteslutits och de har nu själva suspenderat sin närvaro men EU behöver officiellt utesluta Belarus medverkan. Så länge den nuvarande belarusiska regimen sitter vid makten finns inte förutsättningar för återupptagna partnerskap. Under året har svårigheterna för länderna i det östliga partnerskapet förvärrats avsevärt. Inte minst Putins invasionskrig i Ukraina får följdverkningar långt utanför också Ukrainas gränser i många av de östliga partnerskapsländerna, med oroligheter och öppna militära strider och etnisk rensning i Nagorno-Karabach. Utvecklingen i många av de östliga partnerskapsländerna går sammantaget åt fel håll, inte minst för att Ryssland har intressen av att den gör det.

För att de utvecklingssteg som tidigare tagits i flera av de östliga partnerskapsländerna inte ska gå förlorade och för att länderna ska kunna fortsätta utvecklas i demokratisk riktning är det viktigt att EU nu står upp för och utvecklar samarbetet ytterligare. EU måste öka sin synlighet i dessa länder och erbjuda ett alternativ till rysk/kinesisk propaganda. När Ryssland nu är upptagna med sitt krig i Ukraina har deras fokus på Kaukasien minskat och ett vakuum har uppstått. Här behöver EU kliva in som en enande kraft som både medlar, stödjer utveckling och markerar mot korruption och brott mot mänskliga rättigheter genom att införa Magnitskijsanktioner mot styret i Azerbajdzjan för deras regelrätta strider och etniska rensning i Nagorno-Karabach såväl som deras övergrepp på mänskliga rättigheter inom landet. Samtidigt måste EU vara tydligt med att medlemskap i unionen är slutmålet för de länder som så önskar. Centerpartiet välkomnar att Ukraina och Moldavien nu erhållit kandidatstatus och ser fram emot att det även kan gälla för Georgien, även om klart oroande politiska signaler nu når oss från Georgien.

Det ska vara tydligt för alla medborgare och demokrati rörelser i dessa länder att EU inte backar när det bränner till. EU stödjer deras frihetskamp och att EU ser de övergrepp som begås.

Partnerskapet etablerades utifrån ländernas eget intresse och vilja att närma sig EU. Syftet är bl.a. att fördjupa ländernas politiska associering och ekonomiska integration med EU. Genom fördjupad frihandel, att göra det enklare att resa och samarbete inom olika sakområden såsom energi stärks incitamenten för reformer och EU-närmande för dessa länder. Att länder i EU:s grannskap kan transformeras till vitala demokratier och marknadsekonomier är centralt för ett säkert och stabilt Europa. Men, reformerna handlar först och främst om frihet för ländernas medborgare. Deras kamp mot korruption, ökat demokratiskt deltagande och tillgången till skydd för de mänskliga rättigheterna måste stödjas. Och även här viktigt att stötta demokrater. EU behöver stödja frihets- och demokrati rörelserna i de östliga partnerskapsländerna.

Sammantaget ligger det också i EU:s eget intresse att regionen utvecklas fredligt och stabilt. EU bör därför ta fram en ny strategi för Kaukasien och det östliga partnerskapet inkluderande sin egen roll för långsiktig fred och säkerhet i området.

4.6 EU och värdebaserad handel för global utveckling

Handel handlar förutom utbyte av varor och tjänster också i allt större utsträckning om att exportera standarder och sprida normer, vilket varit en bidragande faktor till EU:s ansträngningar att bedriva vad man kallar ”värdebaserad handel”. Tillsammans med USA och Kanada, har EU varit pådrivande för en agenda för hållbar handel, som EU-kommissionen definierar som ”handel som säkerställer att ekonomisk utveckling går hand i hand med social rättvisa, respekt för mänskliga rättigheter, höga standarder för arbetsvillkor och höga miljöstandarder”. Det är både ett sätt att skapa en fördel för europeiska företag som redan arbetar utifrån höga europeiska standarder att bibehålla sin konkurrensfördel när handelsavtal sluts med andra länder där samma höga standarder kanske tidigare inte funnits och ett sätt att bidra till en hållbar utveckling och handel globalt.

Europaparlamentet antog 2010 en resolution om mänskliga rättigheter samt sociala och miljömässiga standarder i internationella handelsavtal. Det har haft stor påverkan på hur EU därefter arbetat in dessa politikområden i handelsavtal. Det första handelsavtalet att på allvar inkludera hållbarhet genom ett särskilt kapitel blev EU–Sydkorea (2011), vars hållbarhetskapitel innehåller åtaganden om såväl miljö som arbetsrätt.

Vi vill att Sverige, genom EU-samarbetet och på egen hand, arbetar ännu hårdare för frihandel. Det är av avgörande betydelse för Sveriges ekonomi och konkurrenskraft, och ger samtidigt en möjlighet att förbättra miljö- och arbetsvillkor i andra länder. Vi vill att EU ska ställa strikta krav på miljöhänsyn och mänskliga rättigheter i sina frihandelsavtal, vilket kan göra stor skillnad hos våra handelspartners och sätta goda globala standarder som andra anammar för att kunna sälja sina produkter i EU.

EU har hittills inte velat koppla sanktioner till åtaganden i hållbarhetskapitlen. Här finns utrymme för att förbättra uppföljning och att säkerställa att de löften länderna ställer ut också följs. Det är också en fråga om frihandelns fortsatta legitimitet och människors acceptans. Vi vill därför att Sverige ska arbeta för att EU gör hållbarhetskapitlen i handelsavtal bindande. Det finns flera sätt att göra det på. Ett kan vara genom att skriva in möjligheten att suspendera ett avtal om en motpart bryter mot hållbarhetskapitlens åtaganden, ett annat sätt kan vara att ställa krav på internationella konventioner som måste ratificeras av motparten innan handelsavtalet träder i kraft. Det kan ske i form av tilläggsprotokoll men också på andra sätt.

Dock är det viktigt att komma ihåg att det går att arbeta med värdedriven handel även utan bindande hållbarhetskapitel men att hållbarhetskapitel kan vara ett sätt att bistå det land man sluter avtal med att faktiskt genomföra viktiga reformer, inte minst vad gäller kapacitetsuppbyggnad och tidsplaner för att åstadkomma hållbarhetskapitlens mål.

Svenska och europeiska företag bör göra mer för att säkerställa att de och deras underleverantörer erbjuder goda arbetsvillkor och respekterar mänskliga rättigheter, även i delar av verksamheten som äger rum utanför EU. Detsamma gäller deras miljö- och klimatpåverkan. Centerpartiet vill därför att regeringen driver på för att EU-kommissionens förslag om att skapa ett regelverk för företagsansvar (så kallad due diligence) på EU-nivå och att ett sådant regelverk är effektivt både för mänskliga rättigheter och för miljön och klimatet antas. När regelverket genomförs blir förutsättningarna för svenska företag desamma som för företag i andra EU-länder.

Strategisk autonomi genom diversifierade värdekedjor, inte protektionism

Konceptet strategisk autonomi, det vill säga att på olika sätt förhindra att Europa blir *för* beroende av andra länder när det kommer till vissa varor och tjänster, har diskuterats livligt de senaste åren och hamnat i ett nytt ljus i och med pandemin och Rysslands krig i Ukraina. För Centerpartiet är det viktigt att en europeisk strategisk autonomi inte bygger på att all tillverkning ska tas tillbaka till EU. Det är också viktigt att skilja på åtgärder för att bygga ett motståndskraftigt EU som står pall för kriser och åtgärder för att bygga handelsmurar för att ensidigt skydda europeisk industri från konkurrens. Det första är bra, inte det andra. Framtidens kriser kan komma i helt nya former och dyka upp var som helst i världen. Det är inte möjligt att stå helt förberedd på varje oförutsedd kris och samtidigt ha en effektivt fungerande marknadsekonomi. Det allra säkraste sättet att trygga vår försörjning av diverse råvaror är att ha så diversifierade värdekedjor som möjligt. Det innebär att man säkerställer utbud av enskilda varor från flera olika aktörer. Slutligen är det viktigt att hjälpa svenska och europeiska företag att klara sig genom kriser, genom att skapa goda villkor så att marknaden kan göra sitt jobb.

5 Kina – en kommunistregim med globala maktambitioner

Kina är idag en stormakt, en strategisk maktspelare där det politiska styret sätter kommunistpartiets fortlevnad först av allt. En strategisk aktör som inte tar det internationella ansvar som kan förväntas av en stormakt, en aktör som i mångt och mycket står utanför och inte erkänner de internationella konventioner som gäller eller de internationella organisationer som ska upprätthålla dem. Istället underminerar Kina tillsammans med Ryssland rådande internationella rättsordning genom att negligera domslut som inte går dess väg och skapar sina egna strukturer där de värden vi står bakom med mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer inte längre gäller.

Under 2020 drev kommunistpartiet igenom en s.k. nationell säkerhetslag för Hongkong. Den visar tydligt regimens rädsla för människors frihet. Genom den har det blivit uppenbart att rättssystemet i Hongkong inte längre är fristående från kommunistpartiet. Kina har ensidigt upplöst den avtalade principen om ett land, två system där Hongkong erkänns ha sitt eget legala system och sina gränser och där både mötesfrihet och yttrandefrihet är garanterade rättigheter. Istället för två system har vi nu ett system, kommunistpartiets. Därefter ser vi hur demokratikämpar och studenter i Hongkong fängslats och demokratirörelsen brutalt tystats. Men drömmen om frihet lever och Sverige måste tillsammans med likasinnade finna former för att stödja drömmen. Akademiens frihet har stängts ner, juridikprofessor avskedats av sitt universitet för sin roll i de fredliga paraplydemonstrationerna 2014. I augusti 2020 greps den ansvariga publicisten och ägaren för Apple Daily. Utifrån den nya svepande säkerhetslagen 2021 fängslades han och tidningen tvingades upphöra. Parlamentariker och demokratiska oppositionsledare har gripits och förts till fängelse efter att, enligt kommunistpartiet, ha protesterat och anordnat olagliga sammankomster. Peking har nu utsett den tidigare säkerhetschefen till ”sin nye” ledare i Hongkong.

Sverige måste visa demokratikämparna fortsatt stöd. Utifrån det som nu skett är det också uppenbart att det inte finns skäl att upprätthålla det avtal (Mutual legal assistance in criminal matters) som Sverige har med Hongkong. Rättsväsendet kan inte längre anses vara vare sig fritt eller rättssäkert. Ett antal andra länder har valt att avsluta sina liknande avtal med Hongkong och Sverige bör följa deras exempel. Centerpartiet motionerade om det redan hösten 2020 och fick med sig en majoritet i riksdagen för ställningstagandet, något regeringen inte gått riksdagen till mötes på. Det är dags för en ny regering att omsätta riksdagens vilja och nå resultat redan under 2024.

Därtill ser vi hur Kina nationellt håller upp emot en miljon personer ur den muslimska minoritetsgruppen uigurer tillfångatagna i interneringsläger för att hjärntvättas och bli lydiga gentemot kommunistpartiet och Peking, dvs. Kina försöker med tvång förtrycka och utrota uigureernas egen identitet. Vi fördömer övergreppen och tvångsinterneringarna mot uigurerna, vilket regeringen också tydligt behöver göra. Centerpartiets grundinställning sedan länge är att domstolar ska avgöra vad som är folkmord och inte enskilda partier eller parlament. I grunden är det denna process som måste följas. Kinas vetorätt i säkerhetsrådet och att ICC saknar jurisdiktion i Kina gör dock att möjligheten till fungerande rättsprocess nu saknas. Att få till en juridisk prövning måste alltid vara första prioritet och en väg som aldrig ska stängas. Eftersom möjligheterna till fungerande rättsprocess nu saknas anser Centerpartiet att en oberoende internationell granskning måste genomföras. Den granskningsrapport som FN:s höge kommissionär för mänskliga rättigheter presenterade samtidigt som hon avslutade sitt mandat ger ett underlag för fortsatt agerande från EU och FN. Detta trots att rapportens offentliggörande säger mycket om det tryck som Kina skapat kring och mot såväl att granskningen kom till som rapportens innehåll och att den blev offentlig. Utan att en sådan granskning kunde genomföras har det internationella samfundet enbart tillgång till erkända internationella organisationers rapporter gällande Xinjiang. Utifrån den FN-rapporten och andra erkända internationella organisationers rapporter måste en prövning mot folkrättskonventioner kunna göras för att säkerställa att länder inte har total frihet att agera i strid med internationella konventioner när inga andra vägar är möjliga. Inte minst har EU och Europaparlamentet en aktiv och viktig roll för att få till stånd en sådan internationell rättslig prövning. Centerpartiet och andra europeiska partier har där en direkt möjlighet att påverka och granska agerandet som en del av EU:s utrikespolitik. Tillsammans står EU-länderna starkare mot Kina.

Parallellt med detta måste regeringen, EU och det internationella samfundet i stort självfallet fortsätta driva på för att brotten mot uigurer och andra minoriteter i Kina inte ska tystas ned. Målet måste vara att förföljelsen upphör och interneringslägren i Xinjiang stängs ner.

Den kinesiska aggressionen mot Taiwan fortsätter, bl.a. genom tydlig konflikt-eskalering i Sydkinesiska havet och kinesiska militära, diplomatiska och ekonomiska påtryckningar mot Taiwan. Härvidlag är det viktigt att Kina måste respektera Unclos och skiljedomstolen i Haags beslut från 2016 att de kinesiska anspråken i Sydkinesiska havet, baserade på "historisk rätt", saknar laglig grund. Ett tydligt maktspråk från Kina att de inte respekterar den internationella rättsordningen. Sveriges relationer med Taiwan behöver fortsätta utvecklas och vi vill att Sverige inrättar ett "House of Sweden" i Taiwan och breddar det bilaterala samarbetet till att omfatta fler områden. Riksdagen har tillkännagivit detta och en ny regering bör inrätta detta senast 2024. Därtill bör Sverige verka för att Taiwan släpps in i fler multilaterala organisationer och frågan om ett särskilt handelsavtal måste övervägas.

Ett annat sätt för Kina att underminera gällande världsordning är deras systematiska negligering av WTO:s regelverk och deras nya Belt and Road Initiative, BRI, som är en del av Kinas ambition att forma det internationella systemet för att passa egna syften och stärka sitt globala inflytande. Kina har ett geopolitiskt intresse i att vara den dominerande makten 2050 och ”koloniserar” i praktiken Afrika just nu. Vi ser att Kina, på ett sätt som bara använt mot Hongkong och Taiwan tidigare, nu aktivt driver informationspåverkan mot EU.

För oss är det förvisso viktigt att handel med Kina kan fortsätta, men WTO:s regler måste respekteras också av Kina för att undvika snedvriden konkurrens som drabbar både svenska och europeiska företag. Kinesiska uppköp av strategisk infrastruktur och samhällsviktiga företag kan få stor påverkan också i Europa och det svenska samhället. Vi ska vara medvetna om kommunistpartiets strategiska och globala intressen i våra relationer med Kina, inklusive vad kinesiska investeringar i exempelvis svensk samhällsviktig infrastruktur, svensk forskning och möjligen svenska mediehus, kan betyda och få för konsekvenser på sikt, exempelvis för vårt lands handlingsfrihet.

Kina har också de senaste åren visat betydande intresse i Arktisregionen och 2013 fick Kina observatörsstatus i arktiska regionen. Men Kina är ingen arktisk stat, och Kina har endast sina egna globala maktintressen för ögonen. Vår åsikt är därför att deras observatörsstatus i Arktiska rådet bör omprövas och begränsas till närvaro vid några få, mindre arbetsgrupper på teknisk nivå.

6 Ett brett nordiskt samarbete

De täta relationerna och det nära samarbetet mellan de nordiska länderna är av mycket stor betydelse för Sverige och för Norden som helhet. Undersökningar visar att det folkliga stödet för samarbete mellan Nordens länder är oerhört starkt. En så stor tillit mellan grannländer emellan är i en internationell kontext alls ingen självklarhet och den tilliten behöver vi värna, vårda och utveckla.

Det nordiska samarbete vi ser i dag inleddes formellt sett med bildandet av Nordiska rådet 1952. Tio år senare tydliggjordes samarbetsformerna genom antagandet av rådets ”grundlag” Helsingforsavtalet som fick sin nuvarande utformning vid en revidering 1995.

En jämförelsevis lång tid har nu passerat sedan Helsingforsavtalet senast reviderades och under den tiden har mycket hänt. Klimatfrågan befann sig på en helt annan nivå 1995. Omvärldsläget var ett helt annat. Teknikutvecklingen har sedan dess exploderat. Och inom kort kommer alla Nordens länder att vara medlemmar i Nato. Detta är bakgrunden till att en process nu inletts inom ramen för det nordiska samarbetet som syftar till att på nytt revidera och modernisera Helsingforsavtalet. I detta arbete kommer såväl Nordiska rådet som Nordiska ministerrådet att vara nyckelspelare. Centerpartiet menar att det är av stor vikt att regeringen tillsammans med Nordiska rådets svenska delegation ska spela en aktiv roll i arbetet med att modernisera det mellan de nordiska länderna tecknade Helsingforsavtalet.

Syftet med moderniseringen av Helsingforsavtalet bör vara att stärka de nordiska ländernas samarbete ytterligare, och att tydligare anpassa avtalet efter dagens utmaningar.

6.1 Ett Norden utan gränshinder

Nordens kanske största tillgång är den fria rörligheten och passfriheten. På senare år har vi sett hur denna utmanats gång på gång. Under senare år har gränserna mellan de nordiska länderna flera gånger och på flera håll varit så gott som stängda. Vi har också sett att nya gränshinder uppstått. Detta trots att gränshinder försvårar för människor i deras vardag, och trots att de har en tydlig negativ påverkan på våra företags möjligheter att utvecklas och verka på den nordiska marknaden. Enkelt uttryckt är det både dyrt och dumt med onödiga gränshinder.

Inom det nordiska samarbetet finns ett systematiskt arbete för att identifiera och avhjälpa olika typer av gränshinder. Årligen presenteras rapporter över befintliga gränshinder, nya gränshinder och vilka hinder som under året avhjälpes. Det är dock tydligt att mer behöver göras. Exempelvis behövs en tätare dialog när EU-regler implementeras. Detta eftersom flera exempel finns på hur gränshinder tillkommit på grund av brist på dialog de nordiska länderna emellan. Dessutom behöver den svenska regeringen tillsammans med övriga nordiska länders regeringar genom sitt samarbete i Nordiska ministerrådet säkerställa att arbetet med att avhjälpa gränshinder ges tillräcklig prioritet och resurser. Det behövs ett fördjupat samarbete för att motverka gränshinder inom Norden.

6.2 Tätare samarbete kring infrastruktur och transporter

För att människor fullt ut ska kunna dra nytta av den fria rörligheten inom Norden är det centralt att transporter och kommunikationer fungerar på ett tillfredsställande sätt. Den moderna tekniken möjliggör en övergång mot gemensamma biljettsystem inom kollektivtrafiken, något som bör vara en strävan. Vi vill också se ett ökat samarbete kring utbyggnad av kollektivtrafik i olika former, liksom sammanhållna järnvägsstråk. I linje med detta bör de nordiska länderna sträva efter att underlätta samplanering av infrastrukturprojekt som är av betydelse för gränsregioner och som underlättar rörligheten inom Norden. Det behövs former för ett tätare samarbete mellan nationella infrastrukturmyndigheter, liksom mellan kommuner och regioner över nationsgränserna. Allt detta understryker också behovet av att ett nordiskt ministerråd för infrastruktur- och transportfrågor inrättas, något som Nordiska rådet återkommande efterfrågar.

Vidare bör Norden vara ledande när det gäller fossilfritt flyg. Flera av de nordiska länderna har redan höga ambitioner när det gäller fossilfritt resande och detta bör tas tillvara och utvecklas även med gemensamma ansträngningar.

Under en följd av år har Sveriges och Finlands regeringar hållit emot och förhindrat inrättandet av ett nordiskt ministerråd för infrastruktur- och transportfrågor. Finlands regering har nu officiellt ändrat sin ståndpunkt. Sveriges regering bör skyndsamt göra detsamma.

6.3 Insatser för att stödja studenter i instabila länder

Det nordiska samarbetet varken kan eller bör enbart fästa avseende vid sina inre angelägenheter. I en tid då omvärldsläget är ytterst bekymmersamt måste också Norden vara en internationell röst för demokrati, öppenhet, frihet och mänskliga rättigheter. Tillsammans har vi mycket att bidra med på dessa områden.

Inom det nordiska samarbetet görs också internationella insatser som syftar till nordisk nytta genom att göra vår del av världen till en tryggare plats. Det finns en lång rad områden inom vilka Nordens länder tillsammans kan göra skillnad. Ett sådant handlar om att stödja studenter och forskare i instabila länder. I Norge finns vad som kallas för Students at risk. Det är ett program som införts i norska högskolor i samarbete mellan studentorganisationer och det norska utrikesdepartementet för att erbjuda studieplats i Norge för studenter som har uteslutits från sin läroanstalt på grund av sitt politiska engagemang. Centerpartiet har medverkat till att driva frågan om att detta arbete bör utvidgas i Norden och inte blott förbli en norsk företeelse. Än så länge har ministerrådets svar varit att man anser detta vara en nationell angelägenhet. Med dagens omvärldsläge är det svårt att dela den uppfattningen.

Rysslands krig i Ukraina påverkar vårt närområde och nordiska intressen på ett mycket konkret sätt. Till frågan hör också situationen för oppositionen i Ryssland, liksom i Belarus. De nordiska ländernas långvariga engagemang i Afghanistan kan också nämnas i sammanhanget, i synnerhet mot bakgrund av de senaste årens utveckling i landet. Detta är några exempel. Centerpartiet menar att den svenska regeringen aktivt bör arbeta för gemensamma nordiska insatser för att stödja studenter i instabila länder. Demokratisk utveckling i vårt närområde är en angelägenhet inte bara för de enskilda medlemsländerna utan också för Norden som helhet.

6.4 Världens mest integrerade och klimatsmarta region

Nordiska ministerrådets strategi inför 2030 innebär bland annat att man vill se Norden som världens mest integrerade och klimatsmarta region. Som ett led i visionsarbetet görs nu många satsningar för ett grönare Norden, och för en effektiv och ansvarsfull klimatpolitik. Det är bra och viktigt. Samtidigt måste såväl den svenska regeringen som Nordiska ministerrådet fullt ut ta ansvar också för visionens löften om den nordiska integrationen. Till det hör givetvis arbetet för att avhjälpa gränshinder och knyta våra arbetsmarknader än tätare samman. Men det handlar också om kultur- och utbildningsfrågor.

Under en följd av år har vi noterat oroväckande tendenser till att kultur- och utbildningssektorerna nedprioriterats. Stora besparingar har genomförts, än större besparingar föreslagits. Möjligheten för ungdomar och studenter att röra sig fritt och förkovra sig inom Norden, liksom samarbetet kring kultur och språk och forskning, har länge varit helt central för det nordiska samarbetet. Det är när människor möts, lär sig och samtalar som banden stärks. Det är nordisk integration i praktiken. Därför menar Centerpartiet att det är av stor vikt att visionen för 2030 ses som en helhet. I den mån höjda ambitioner för det nordiska samarbetet som helhet är syftet så bör ministerrådet avsätta resurser där för, och Sveriges regering ska i så fall ta sitt ansvar för att så sker.

7 Mellanöstern

Mellanöstern är alltså mycket volatilt med stora regionala och globala konsekvenser. Ständigt pågående stormakts- och regionalmaktskonflikter förstör samhällen med flyktingströmmar och stort lidande som följd. Vi ser förlorade möjligheter och livschanser för miljontals människor. Korruption ödelägger samhällen och göder

maktmissbruk. Klimatförändringarna med torka och vattenbrist som följd innebär ytterligare risker för konflikt och mänskligt lidande. Konflikter som pågått i generationer fortsätter och utvecklas när fler länder ser strategiska fördelar med att agera i området.

Bristen på demokrati och mänskliga rättigheter är påtaglig i de flesta länder i regionen. Utvecklingen i både Irak och Libanon går åt fel håll och kan i det närmaste beskrivas som förlorade stater paralyserade av korrupktion, sekterism och etniska konflikter. I Iran ser vi ett tydligt exempel på att årtionden av förtryck av mänskliga fri- och rättigheter inte leder till utveckling och välbefinnande. Tvärtom ser vi nu än en gång kvinnors modiga kamp för sin och iraniernas frihet. IS terror präglar fortsatt många samhällen och i al-Hol-lägret i nordöstra Syrien finns ca 70 000 tidigare IS-anhängare fångade utan rättegång, inklusive svenska barn. Kriget i Jemen fortsätter skapa stort lidande med många andra länder involverade.

Saudiarabien under kronprins Mohammed bin Salman har bidragit till att skapa instabilitet i Mellanöstern, inte minst genom kriget i Jemen och diplomatiska kriser med både Qatar och Libanon. Man fortsätter att kränka mänskliga rättigheter och frihetsberöva människorättsaktivister och USA har pekats ut honom som ansvarig för mordet på journalisten Khashoggi på saudiarabiska ambassaden i Turkiet 2018. Samtidigt söker Saudiarabien nya allianser och allierade, nu som medlem i BRIC, och man har efter långt uppehåll nu återupptagit de diplomatiska förbindelserna med Iran. I dagsläget är det oklart vad detta leder till men det är viktigt att följa.

Iran fortsätter att agera för att säkra en position som regional stormakt i Mellanöstern och agerar i många andra länder där de mest uppenbara är genom Hizbollah i Libanon, grupper i Irak och huthierna i Jemen. På så sätt försöker de säkra sina intressen samtidigt som de försöker underminera Israels och Saudiarabiens. Men det följer en given strategi, nämligen att möta och förebygga hot mot landets existens utomlands innan hoten når det iranska territoriet. Motsättningarna med Irak är alltså levande. Det är olyckligt för säkerheten i regionen att kärnenergiavtalet mellan Iran och USA sades upp. Men den iranska mullaregimens återupptagna arbete för att upparbeta uran och få tillgång till kärnvapen kan aldrig accepteras. De nya förhandlingar som hållits skulle kunna bryta denna utveckling men då måste Iran visa verklig vilja. Samtidigt såg vi i fjol modiga flickor och kvinnor med risk för livet protestera mot regimens förtryck i Iran. Dom kastade och bär ännu inte sina slöjor och möts nu på nytt av moralpolisen med våld. Det är dags för världen att reagera och för Sverige att arbeta för att EU terroriststämplor iranska revolutionära gardet samt riktar sanktioner mot ledande personer i det iranska revolutionära gardet.

Israel–Palestina-konflikten har pågått under mycket lång tid och präglats och fortsätter att präglas av generationer av israeler och palestinier. Konflikten behöver lösas av de parter som är en del av konflikten, men också EU, USA och andra parter måste ta ett mer aktivt politiskt ansvar när det gäller fredsprocessen. För att en lösning ska vara möjlig behöver man utgå från folkrätten. De avtal som ingåtts måste accepteras. Världen måste erkänna Israels rätt att existera på samma sätt som palestinierna har rätt till en fungerande stat. Krav måste ställas på båda parter i den konflikt som finns, och som inte blir lättare när andra maktpolitiska intressen i regionen är under uppsegling.

Qatar har fått en allt mer viktig roll i regionen och arbetar strategiskt för att ha goda relationer med många länder. Qatar agerar nu mellanhand mellan omvärlden och talibanerna, som allierad med USA, och får en allt mer viktig roll i regionen när USA nu drar sig undan. De har skaffat sig en strategisk roll i området.

Turkiet har kommit på kollisionskurs med flera länder i regionen, inte minst Förenade Arabemiraten, men man har också haft ett primärt intresse i kriget i Syrien att säkerställa att en kurdisk stat inte bildas. Turkiets bild av sig själv som en regional stormakt har också försämrat relationerna med tre europeiska Natoländer och ökat spänningarna i Medelhavet.

Hur regionen utvecklas är oklart för närvarande, men många länder inom och utom regionen har ett intresse i den, inte sällan motstridiga sådana. Det gör situationen svåröverblickbar och utvecklingen osäker.

För att svensk utrikespolitik ska kunna möta alla de svåra utmaningar som nu sker krävs en ny samlad svensk strategi för Mellanöstern. I en sådan strategi bör också finnas med åtgärder för att hantera all den desinformation om Sverige som felaktigt sprids om både socialtjänst och svensk polis och hur bilden av Sverige kan stärkas och bli mer positiv.

8 Männskliga rättigheter och FN

8.1 Männskliga rättigheter

Som centerpartister vill vi att utrikespolitiken har ett liberalt angreppssätt där friheten från förtryck utgör utgångspunkten. Kvinnor är individer och med individens rättigheter som utgångspunkt kan fokus för en liberal feministisk utrikespolitik med självklarhet ta sig an rätten till utbildning för flickor och pojkar, rätten till sin kropp och sin hälsa inklusive SRHR, rätten till ägande och självbestämmande, och inte minst rätten till inflytande och makt i samhället. Med ett tydligare liberalt perspektiv, med en liberal feministisk utrikespolitik med individens rättigheter som utgångspunkt osynliggörs inte andra minoriteter, hbtqi-personer eller för den delen små pojkar.

En feministisk utrikespolitik likt den som den tidigare regeringen drivit med ett ensidigt fokus på just flickor och kvinnor riskerade göra just det. Pojkar exempelvis, är i många länder ytterst utsatta och har samma rätt till exempelvis skolgång, hälsovård, egenmakt, möjlighet till deltagande i arbetslivet och inflytande i samhällslivet som flickor har. Vi tycker att det är viktigt att utveckla och förtydliga utlandsmyndigheternas uppdrag att jobba med jämställdhet och hbtqi och aktivt stötta civilsamhällets aktörer i bredden av sitt uppdrag. Enligt vårt sätt att se det så har förra regeringen haft en tendens att beskriva kvinnor och flickor som offer och inte som aktörer i sin egen kapacitet. Det är så långt ifrån en feministisk politik man kan komma. Kvinnor är individer med egen vilja, inte krockkuddar i en manlig värld.

Med ett tydligare fokus på liberal feminism kommer också frågor kring kvinnors ekonomiska egenmakt högre upp på agendan. På samma sätt som förra regeringen drivit att kvinnor ska vara med vid förhandlingsbordet vid fredsförhandlingar och vid uppbyggnaden efter en konflikt menar vi att det är viktigt att Sverige driver på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i olika investeringsprogram och infrastrukturprogram, inte minst i återuppbyggnaden av länder efter en konflikt.

I Sverige har så här långt bred konsensus utvecklats om att jämställdhet mellan könen är någonting bra och att Sverige idag inte är helt jämställt. Den nya regeringen

har mycket positivt att utgå ifrån, som många partier varit med och drivit fram inom jämställdhetsområdet.

8.2 FN

FN:s deklaration om de universella mänskliga rättigheterna antogs för drygt 70 år sedan. Ändå är åtnjutandet av de universella fri- och rättigheterna ingen självklarhet runt om i världen idag, och har heller aldrig varit. Men det vi ser nu oroar eftersom vi ser en tillbakagång i demokratiska länder där rättsstatens principer och mänskliga rättigheter tidigare har varit en självklarhet, och vi ser hur själva konceptet ifrågasätts där länder som Ryssland och Kina försöker omdefiniera innehållet i ord och handling, även militärt till att passa deras egna syften.

Vi är alla förlorare på att mänskliga rättigheter utmanas och internationella åtaganden ifrågasätts och omtolkas av politiska skäl. Allt fler auktoritära stater och politiska krafter hotar på nytt de landvinningar som uppnåtts. Inte minst gäller det demokratiska fri- och rättigheter samt olika minoriteters mänskliga rättigheter. Samtidigt är mänskliga rättigheter globala, odelbara och ömsesidigt förstärkande. För att brott mot mänskligheten och folkmord inte ska politiseras eller förminska av politiska skäl är det viktigt att det finns förutsägbara processer som utgår från att domstol ska pröva dessa brott. Politiken ska säkra lagstiftning och processer, domstol ska döma.

Centerpartiets politik utgår från alla människors frihet och lika värde. De mänskliga rättigheterna omfattar varje person och begränsar staters makt över individen. Vi tar vår utgångspunkt i den enskilda människan, snarare än i systemen, när vi utarbetar vår politik. Därför är främjande och försvar av de mänskliga rättigheterna en kärnuppgift för oss och något som ska genomsyra all vår politik. De mänskliga rättigheterna omfattar dels de medborgerliga och politiska rättigheterna, dels de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna. Tillsammans utgör de en helhet som måste respekteras för att människor ska kunna utveckla sin fulla potential. Mänskliga rättigheter är globala, odelbara och ömsesidigt förstärkande.

Centerpartiet anser att det är av yttersta vikt att fokusera på centrala utmaningar inom mänskliga rättigheter – politiska och religiösa friheter och opinionsfriheter, den demokratiska kulturen, minoriteters rättigheter och oberoende rättssystem. I detta arbete utgör Europakonventionen om mänskliga rättigheter en grundsten i Europa. Vi vill stärka det arbetet. Det internationella normsättande arbetet är viktigt och det behöver finnas tydliga och trovärdiga uppföljningsmekanismer och transparens för att bygga tilltro i de internationella institutioner som etablerats, ytterst Europadomstolen för mänskliga rättigheter på vår kontinent.

När hela rättighetsagendan undermineras, när Genèvekonventionen och andra konventioner ifrågasätts, då behöver diskussionen om upprätthållandet av de mänskliga rättigheterna också vitaliseras inom FN. Sverige bör därför kommande år initiera en diskussion om vikten av att mänskliga rättigheter upprätthålls i enlighet med hur de är definierade i FN:s deklaration om mänskliga rättigheter. Arbetet behöver genomsyra all verksamhet och alla länder, inklusive de länder som är representerade i FN:s kommitté om mänskliga rättigheter.

Putins aggressiva krig i Ukraina får inte gå obemärkt eller ostraffat förbi. De krigsbrott som begås i Ukraina är ett direkt resultat av att Putin aggressivt och

folkrättsvidrigt startat ett krig mot Ukraina. Internationella samfundet bör därför, genom majoritetsbeslut i FN:s generalförsamling, skapa en särskild tribunal för aggressionsbrott i Ukraina. Detta för att säkerställa att straffrihet inte ska råda för de brott som genom kriget och under kriget begås av Ryssland i Ukraina.

8.3 Politiska fångar

Det är också vår mening att Sverige mer aktivt och tydligt behöver stödja ryska prodemokratiska aktörer, personer och partier om möjligt i Ryssland men även i exil. Det måste finnas demokrater om Ryssland skall kunna utvecklas till en demokrati. Tyvärr går utvecklingen både i Ryssland och på andra håll i världen åt helt fel håll för demokrati- och frihetskämpar. Politiska fångslanden blir allt vanligare.

I augusti 2020 förgiftades den ryska oppositionspolitikern Navalnyj på en resa från Sibirien till Moskva och han sitter nu fängslad på lång tid i en uppenbart politiskt motiverad dom. Detsamma gäller oppositionspolitikern Vladimir Kara-Murza, som dessutom tidigare blivit förgiftad vid två tillfällen och delvis levit i exil. Han har nu dömts till 25 års fängelse för förräderi och ska enligt medieuppgifter vara på väg mot isoleringsläger i Sibirien. Oppositionspolitikern Ilja Jasjin har dömts till 8,5 år för att ha "spridit falsk information" om armén. Därtill har Navalnyjs parti bannlysts och har svårt att verka i Ryssland idag, precis som många andra politiska partier och civilsamhällsorganisationer som klassats som "foreign agents". Därmed finns små förutsättningar för att demokratiska, rättvisa och fria val ska kunna genomföras i Ryssland. Kreml och president Putin måste ta sitt ansvar. Straffrihet får inte råda, inte heller för hjärnorna bakom angreppen. Detta måste få ett slut. Sverige måste driva att Navalnyj, Kara-Murza, Ilja Jasjin och andra politiska fångar omedelbart släpps fria.

I Azerbajdzjan attackerades och godtyckligt fängslades dr Gubad Ibadoghlu, en erkänd nationalekonom och "research fellow" på London School of Economics och politisk aktivist den 23 juli. Han hålls tillfångatagen av regimen på falska grunder och av politiska skäl. Hans kontakt med familj och advokat är mycket begränsad. Här behöver regeringen också uppmärksamma och kräva av styret i Azerbajdzjan att dr Ibadoghlu släpps fri.

Flera svenskar sitter också fängslade utomlands, utan rättegång och av politiska skäl. I år har Dawit Isaak suttit fången i Eritrea utan rättegång i 22 år. Ansträngningar att få honom fri genom "tyst diplomati" har inte gett resultat. Den svenske medborgaren och publicisten Gui Minhai sitter alltjämt fängslad efter att ha kidnappats av den kinesiska regimen i Thailand. Han måste omedelbart släppas fri. I Iran sitter KI-forskaren Ahmadsreza Djalali fängslad sedan många år och sedan över 1 ½ år sitter svenska diplomaten Floderus fängslad i Iran. Båda falskeligen anklagade av regimen för spioneri.

I alla dessa fall är det tydligt att regeringen måste ändra strategi och göra mer för att Dawit Isaak, Gui Minhai, Ahmadsreza Djalali och Johan Floderus omedelbart släpps fria. Regeringen behöver anstränga sig ytterligare för det. Vi måste stå upp för våra värden och den internationella rättsordning vi varit med och skapat.

9 Nedrustning och icke-spridning

Sverige ska vara en tydlig röst i nedrustningsarbetet. Sverige ska vara pådrivande för att reducera kärnvapenhotet och medverka till en balanserad nedrustning. Vi vill stärka de avtal och samarbeten som finns.

För oss är det viktigt att arbetet med nedrustning fortsätter. Vi kommer att fortsätta arbeta för att upprätthålla och utveckla det globala icke-spridningsavtalet, NPT. Det handlar om att kärnvapenländer förbinder sig att inte sprida kärnvapentechnik till andra länder. Och länder som inte har kärnvapen lovar genom avtalet att själva inte utveckla sådana vapen. Dessutom går avtalet långsiktigt ut på att minska och – på sikt – avskaffa kärnvapen. Tyvärr ledde den senaste översynskonferensen av NPT i augusti 2022 inte till en gemensam slutsats. Rysslands krig mot Ukraina, hot om kärnvapenanvändning samt angreppet på kärnkraftverket Zaporizhka skapade stora meningsskiljaktigheter. Ryssland lade slutligen in sitt veto mot slutsatserna. Men det får inte innebära att vi ger upp. När NPT ses över 2026 vill vi gärna att nya krav tillkommer för att höja trösklarna för användning av kärnvapen. Tilltron behöver stärkas för de nedrustningsavtal som ännu finns kvar. Det finns några få nedrustningsavtal – och förtroendeskapande nedrustningssamarbeten – som fortfarande fungerar. Vi ska inte göra något som riskerar dessa. Snarare måste det arbetet stärkas. Vi vill arbeta för att provstoppsavtalet nu träder i kraft.

Sverige ska vara en tydlig röst i nedrustningsarbetet, också efter inträdet i Nato. Det är många Natoländer som är tydliga i arbetet mot kärnvapen och Sverige bör samarbeta med dessa länder för att föra nedrustningssamarbetet framåt.

10 Internationella insatser

Sverige har under många år deltagit i internationella insatser under FN-, Nato- och EU-flagg, alltid med FN-mandat i grunden. Även om deltagandet är lägre och antalet insatser färre nu jämfört med för några år sedan är de insatser som Sverige deltar i viktiga och gör skillnad i de länder där vi deltar. Det är alltså viktigt att Sverige deltar där och om vi kan göra skillnad. Den nationella försvarsplaneringen måste säkra att vi också kan ta vårt internationella ansvar. Sverige ska fortsatt kunna och vilja delta i internationella insatser under Nato-, EU- och FN-flagg.

11 Internationell klimatpolitik

Klimatet känner inga nationsgränser och effektiva svar på de utmaningar vi står inför behöver därför vara internationella. Det krävs ett starkt globalt klimatarbete och när andra länder vacklar behöver Sveriges och EU:s röst vara tydlig. Genom att i praktiken visa att ekonomisk tillväxt och utsläppsminskningar går att förena samtidigt som vi skapar jobb, kan Sverige och EU visa ledarskap internationellt. Eftersom Sveriges utsläpp är små i ett globalt perspektiv är det viktigt att vara pådrivande regionalt, i EU och internationellt.

För att nå målen i Parisavtalet krävs snabbare minskning av utsläppen än vad vi ser idag och mer kraftfulla åtgärder. Målen i Parisavtalet kommer inte att nås med

nuvarande politik. Samtidigt som dystra budskap är återkommande återstår ett litet hopp, vi kan fortfarande vända utvecklingen. Det kräver resolut handling. För Centerpartiet är det en självklarhet att alla utsläpp ska bära sina kostnader genom att de omfattas antingen av ett koldioxidpris eller av ett handelssystem för utsläppsrätter. Vi vill att Sverige ska vara föregångare i EU, och att EU ska vara en föregångare i världen genom att anta ambitiösa och modiga utsläppsminskningmål. Vi vill också se att Sverige och EU utövar en vass klimatdiplomati som förmår skärpa andra länders klimatmål och politik, och bidra med goda exempel utifrån våra erfarenheter.

I alla delar av världen uppstår negativa effekter i klimatförändringarnas spår. Svältkatastrofer till följd av långdragen torka, människor som tvingas lämna sina hem på grund av havsnivåhöjningar och extrem nederbörd som får kostsamma konsekvenser. I de länder där människor i hög grad är beroende av naturresurser för sin försörjningsförmåga har klimatförändringarna som störst negativ påverkan. Förutom utsläppsminskningar krävs att samhällen klimatanpassas. Det är ett sätt att mildra konsekvenserna av naturkatastrofer, och ju mildare konsekvenserna blir, desto mindre humanitärt bistånd kommer behövas och i förlängningen också mindre utvecklingsbistånd. Samhällen som drabbas av klimatkatastrofer drabbas också av ökade konfliktrisker och förlorar ofta många steg på utvecklingsstegen vilket också göder nya konflikter. Genom att satsa på klimatanpassning kan konflikter förebyggas.

I många fall har klimatförändringarnas följder större negativ påverkan på kvinnor än män. Därtill leder ojämnt deltagande i beslutsprocesser ofta till att kvinnor utesluts från viktiga bestämmelser som har stor påverkan på deras liv. Centerpartiet ser kvinnors roll som otroligt viktig i kampen mot klimatförändringarna. Vi vill därför stärka kvinnligt entreprenörskap och äganderätt, samtidigt som vi vill se jämlikt deltagande i beslutsprocesser. Arbetet mot klimatförändringarna, såväl nationellt som internationellt, ska genomsyras av ett jämställdhetsperspektiv.

12 Bistånd och utvecklingspolitik

12.1 Biståndseffektivitet

Globalt rör vi oss tillbaka mot en polariserad världsordning präglad av skarpa ideologiska skiljelinjer där det system av institutionaliserat globalt samarbete som präglat efterkrigstiden saknar starka förkämpar. Egenintresse och nationella agendor tycks bli viktigare än utveckling, diplomati och solidaritet. Samarbete och kompromisser tonas ner till förmån för polemik och konfrontation. Det passar sig dåligt när det kommer till bistånd och utvecklingspolitiken. Utvecklingspolitiken ska vara större än gynnande av egna nationella agendor och biståndet ska vara fritt, inte bundet. Svenskt bistånd ska istället utgå från OECD-Dacs regelverk för hur bistånd kan användas. Att använda biståndet som ett sätt att tvinga människor att återvända efter att de nekas asyl är inte i enlighet med OECD-Dac och Centerpartiet motsätter sig en politik där biståndet används på detta sätt.

12.2 Agenda 2030 och biståndet som hävstång och bredare engagemang

De globala utmaningar som Agenda 2030 identifierar präglas av stor komplexitet och pekar på behovet av djup kunskap och långsiktiga förändringar. Sveriges internationella utvecklingssamarbete ska användas för att bidra till en djupgående och beständig förändring. Det görs genom att bekämpa grundorsakerna till fattigdom och förtryck, inte enbart deras konsekvenser. Bara så kan utvecklingssamarbetet nå sitt övergripande mål om att utrota fattigdomen och att på sikt avveckla sig självt. Därför är det viktigt att stå fast vid att målet för Sveriges internationella bistånd är, och ska vara, att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck.

Sverige har gedigen kunskap inom många olika områden och vårt utvecklingssamarbete är ofta världsledande. Men även om och när vi är bäst i världen vad gäller utvecklingspolitik så räcker inte det. Det krävs en substantiell ökning i volym och effektivitet för att göra bestående skillnad. Idag är det svenska utvecklingssamarbetet så tunt utspritt i många länder och på många tematiska områden att Sveriges förmåga att göra bestående skillnad riskerar att urholkas. För att det svenska biståndet ska kunna ha en avgörande betydelse krävs att det utformas för att fungera som en effektiv hävstång på andra förändringsaktörer inom marknad och civilsamhälle och att det verkar fokuserat inom ett mindre antal områden.

Centerpartiet vill att svensk internationell utvecklingspolitik ska bygga på en tidsatt nollvision för utvecklingspolitiken i varje land där vi är verksamma. Vi har under decennier varit med och byggt upp vad som ofta framställs som det svenska biståndets adelsmärke, nämligen långsiktiga relationer och partnerskap. Detta är vi stolta över. Vi vill därför sätta tydliga mål för att fasa ut utvecklingspolitiken i land efter land och där istället bygga bredare relationer inom handel, kultur och forskning. Dessa mål ska ställas upp mot en tydlig och realistisk tidslinje i varje land där vi bedriver utvecklingspolitik. När vi uppnått de resultat som vi vill ska vi fasa ut biståndet och växla upp bredare relationer. Att fokusera på biståndsbudgeten som hävstång för bredare resursflöden ser vi som den snabbaste vägen bort från biståndsberoende.

En fokusering av det svenska biståndet ska ta utgångspunkt i de globala mål i Agenda 2030 och de målsättningar i Parisagendan som svenska aktörer bäst kan bidra till att nå. Vi är bra på mycket men behöver bli bättre på att fokusera på det vi är allra bäst på. Sverige måste våga välja väg och fokusera där vi har bäst förutsättningar att bidra till bestående och hållbar utveckling. I de länder där vi väljer att gå in med långvarigt bilateralt stöd är det av stor vikt att vi bygger upp landspecifik kompetens på UD och Sida, för att kunna verka effektivt och för att kunna kanalisera nödvändiga resurser.

12.3 Fokusering

Vi ska verka där vi kan göra mest skillnad, och där ska vi vara världsledande världsförbättrare. För att öka genomslaget av det svenska internationella utvecklingssamarbetet behövs ett fokus som möjliggör hållbara resultat. Centerpartiet vill därför kraftsamla det svenska utvecklingssamarbetet runt fyra tematiska mål som är centrala för det övergripande målet om minskad fattigdom och frihet från förtryck. Alla tre mål är sprungna ur och bidrar till de 17 globala målen för hållbar utveckling. Centerpartiet ser behov av att fokusera på fyra områden, vilka är

1. att skapa hållbara jobb
2. klimatomställning och tillgång på grön energi
3. demokratiutveckling och rättsstatens principer samt
4. utbildning för pojkar och flickor.

Jämställdhet genomsyrar alla våra prioriterade områden. Det är då det får störst effekt.

Våra prioriteringar är utformade för att motverka grundorsaker till fattigdom och ofrihet inom ett flertal av de globala målen, och med svenska mervärden i åtanke. Genom att använda det internationella utvecklingssamarbetet som en hävstång för mobilisering av andra resursflöden byggs en tydlig väg bort från ett bistandsberoende till förmån för en övergång till bredare relationer.

Centerpartiet ser ett stort värde i en utvecklingspolitik där breda lager av det svenska civila samhället och näringslivet är direkt engagerade. De utgör den historiska grunden för Sveriges internationella utvecklingssammanhang och är en förutsättning för Sveriges framgångsrika arbete på området. Medan Sveriges offentliga utvecklingssamarbete i många olika länder sträcker sig fem decennier bakåt i tiden har representanter från vissa delar av det svenska samhället ett hundraårigt engagemang bakom sig. Målen i Agenda 2030 kan inte uppnås utan det privata näringslivets aktiva och ansvarsfulla engagemang. Men det är också värdefullt att det svenska näringslivet får en tydligare och mer självklar roll i det svenska utvecklingssamarbetet för att säkra samhällsförankringen och fortsätta bygga på de långsiktiga relationerna med partnerländer som kan leva vidare när det svenska biståndet en dag kan avvecklas. Privata företag är motorer för innovationer och investeringar, de skapar arbetstillfällen, ökar skattebasen och driver på offentliga investeringar i infrastruktur. Svenskt näringsliv är världsledande inom en rad områden som är avgörande för att möta de globala utmaningar som är kopplade till Centerpartiets tematiska fokuseringar i utvecklingspolitiken. En större närvaro av fler svenska aktörer i utvecklingspolitiken utöver det civila samhället och näringslivet, såsom akademien, investerare och Kooperationer, ger ett starkt bidrag till en snabbare utveckling bort från fattigdom och ofrihet och skapar en bredare grund för Sveriges relationer i det internationella utvecklingssamarbetet.

12.3.1 Hållbara jobb

Det behövs fler riktiga jobb i världen med anständiga arbetsvillkor. Möjligheterna till ett eget arbete och en egen inkomst är den viktigaste vägen ur fattigdom, inte minst för kvinnor. Centerpartiet vill därför införa en arbetslinje i det internationella utvecklingssamarbetet med särskilt fokus på jobb i den privata sektorn.

Afrika kommer att uppleva en urbaniseringstakt som är snabbare än någon gång tidigare i världshistorien. Under de närmaste 25 åren väntas en halv miljard människor flytta till städer i Afrika i jakt på alternativa försörjningsmöjligheter. Hållbara jobb måste därför även skapas på landsbygden där över 75 procent av de som lever i fattigdom bor. Flertalet är kvinnor som jobbar i ineffektiva jordbruk. Övergången från dåligt betalda jobb under usla arbetsförhållanden och med låg produktivitet till hållbara jobb går via utbildning och legala reformer. På landsbygden är det särskilt viktigt med reformer som utvecklar lantbruket och rättssystem som säkerställer äganderätten till mark även för fattiga och för kvinnor. Avsaknaden av jobb i städer och på landsbygden är redan idag en stor källa till frustration bland unga människor och en pådrivande faktor bakom fattigdom och migrationsströmmar. Bristen på jobb inom den formella

sektorn underminerar även möjligheten till beskattning vilket påverkar länders förmåga att bygga upp ett socialt skyddsnet och fungerande institutioner.

I Sverige finns stor erfarenhet av att främja hållbart arbete, och arbetsmarknadens parter tar ett stort ansvar baserat på frivilliga avtal, vilket främjar organisering och utgör en viktig del av ett rikt föreningsliv. Det är en modell som fler länder skulle gynnas av. Ett riktat stöd till skapandet av fler hållbara jobb, med särskilt fokus på småföretagare, unga och kvinnor, lägger grunden för ett mer långsiktigt och hållbart globalt välstånd.

12.3.2 Klimatbistånd och tillgång till grön energi

Klimatet är vår tids största utmaning. Alla bidrar till klimatförändringarna men de som bidrar minst till problemen drabbas hårdast av deras konsekvenser. Detta gäller människor som lever i fattigdom och särskilt fattiga kvinnor och flickor som utgör en stor majoritet av världens fattiga. Idag bidrar fattiga länders utvecklade ekonomier till en relativt liten andel utsläpp av växthusgaser. Men om dessa länders ekonomier utvecklas med samma stora klimatavtryck som västvärlden blir effekten på klimatet och den biologiska mångfalden förödande. Planeten har inte råd med att dessa ekonomier upprepar samma utvecklingsmönster som västvärlden.

Om vi ska klara av 1,5-gradersmålet kommer det att krävas en grön omställning i hela världen inklusive i låginkomstländer, med fokus på att möjliggöra en hållbar väg ut ur fattigdomen. Detta gäller både på landet och i städer. Vägen ur fattigdom går för många människor genom en ökad effektivitet av jordbruket som även är en viktig del för att klara livsmedelssäkerheten globalt. De reformer som krävs för att växla upp effektiviteten i jordbruket måste vara klimatsmarta. Samma produktions- och konsumtionsmönster som präglar rika länder i väst kan inte vara förebild om vi ska klara klimatet och den biologiska mångfalden. Samtidigt står världen inför en fortsatt stegrande urbanisering och övergång till en livsstil som riskerar att leda till ett betydligt större klimatavtryck. Här krävs kraftfulla åtgärder där tillgång till förnybar energi och energieffektivisering är centralt. Vägen ut ur fattigdom kan inte vara fossildriven utan måste drivas av grön energi och kantas av biologisk mångfald. Klimatbiståndet ska inte gå till att finansiera fossila utsläpp i någon form. Det behövs även kraftfulla insatser för att minska klimateffekten av urbanisering och anpassa utsatta samhällen och växande städer till klimatförändringarnas oundvikliga konsekvenser.

Idag lever 600 miljoner människor i Afrika utan tillgång till elektricitet och närmare 1 miljard lagar mat i energislukande spisar eller över öppen eld. Nuvarande nivå på investeringarna i förnybar energi innebär att dessa siffror inte kommer att minska, eftersom förbättringarna som sker bara ligger i nivå med befolkningstillväxten.

Centerpartiet vill satsa mer på ett globalt klimatarbete genom att främja tillgången till förnybar energi och energieffektivisering med utgångspunkt i fattiga människors rätt till utveckling och frihet och med kvinnor och flickor i särskilt fokus. Vi vill öka investeringarna i projekt som ökar tillgången till förnybara och effektiva energisystem, exempelvis genom att dela risk med företag som investerar i sektorn. Svensk miljöteknik och energitänkande inom företagande och forskning liksom våra värderingar för hållbarhet, jämlikhet och offentliga institutioner utgör en god grund för att bidra till hållbara och jämlika globala lösningar.

Det är fattiga människor som ofta saknar alternativa försörjningsmöjligheter och som är direkt beroende av lokal jordbruksproduktion som påverkas mest av förändringar i nederbördsmonster och temperaturer. Kvinnor står för en absolut majoritet av

jordbruksarbetet och matproduktionen i utvecklingsländer. Kvinnorna är därmed i större utsträckning än män beroende av naturresurser från skogen och jordbruket. När vädret blir torrare och regnen kommer allt mer oregelbundet och oförutsägbart drabbas alla, men kvinnorna drabbas hårdast.

Globalt är jordbruket såväl en del av problemet som ett svar på klimatutmaningen. Jordbruket står för betydande utsläpp, men en stor del av dessa kommer från industriella jordbruk i hög- och medelinkomstländer samt från ändrad markanvändning. Det är oerhört viktigt att stävja skogsskövling, särskilt i länder med stora arealer regnskog, och att minska suget efter ny jordbruksmark genom ett effektivare jordbruk. Att på ett hållbart vis öka produktionen från mindre jordbruk utan att öka utsläppen är därför avgörande, både för klimatet och för fattigdomsbekämpningen. Tillgång till förnybar energi är en viktig del i att öka produktiviteten i jordbruket genom att exempelvis möjliggöra förädling av jordbruksvaror på lokal nivå och skapa obrutna kylkedjor som möjliggör handel. Insatser för utbildning, rationalisering och nya brukandemetoder, såsom agroforestry, skulle kunna kombinera ökad produktion, hållbarhet och klimatesiliens med minskade koldioxidutsläpp.

12.3.3 Demokrati och rättsstatens principer

Värnandet av människans grundläggande fri- och rättigheter är kärnan i Centerpartiets politik. I en tid då inskränkningar av demokratin, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer blivit allt vanligare vill vi använda det svenska utvecklingssamarbetet för att värna liberala värden. Vi ska stödja uppbyggnaden av rättsstater där all makt måste följa lagar och regler som gäller lika för alla och envar, inklusive makthavarna. Offentliga institutioner som utgår från opartisk rättstillämpning och ett starkt och oberoende rättsväsende är fundamentalt i en rättsstat. I en liberal stat värnas demokrati och förenings- och yttrandefrihet som manifesteras i ett fungerande flerpartisystem med demokratiska partier, fria och rättvisa val och ett livskraftigt civilsamhälle.

5,1 miljarder människor världen över lever idag med rättsliga problem som inte får en lösning. Merparten rör vardagsproblem såsom tillgång till jobb, mark och egendom, sociala förmåner, utbildning och hälsa. Med andra ord har en stor del av jordens befolkning inte full tillgång till rättvisa. Rättsliga institutioner och förvaltning av god kvalitet är avgörande för att tillgodose dessa vardagliga problem genom att säkerställa att de hanteras rättvist och rättssäkert. Lika viktigt är ett livskraftigt civilsamhälle som kan ge människor möjlighet att engagera sig för att lösa problem tillsammans eller att gemensamt kräva sin rätt.

Kvinnor och flickor drabbas ofta oproportionerligt av avsaknad av rättvisa. När kvinnors rättsliga skydd saknas eller inte är starkt nog att överkomma ojämlika sociala eller traditionella normer leder det till förtryck. Kvinnor drabbas av begränsad politisk representation, hindras från att äga mark och driva företag, saknar rätt till utbildning och hälsa och drabbas ytterst av diskriminering och fysiskt våld. Ett inte obetydligt problem är informella rättssystem och hederskultur som gör att främst kvinnor, men också män, inte har tillgång till formell rättsskipning. Istället är de som individer utlämnade till gruppens sociala normer och hederskulturens förtryckande strukturer. Genom att anlägga ett jämställdhetsperspektiv i vårt stöd till reformering av formella rättsstrukturer kan vi bidra till att säkerställa att kvinnors och flickors rättigheter också ger resultat för att uppnå bättre hälsa, bättre resultat i barns utbildning, bättre tillgång till egendom och

förbättrad ekonomi för familjer och ytterst ökad ekonomisk tillväxt och säkerhet för samhällen och stater.

I dag hålls många människor kvar i fattigdom och ojämlikhet av svaga statsstrukturer med politiker och tjänstemän vars brist på vilja och förmåga att upprätthålla rättsstatens principer leder till korruption. I brist på ett fungerande system tenderar människor att vända sig till informella system som är uppbyggda kring normer som inte alltid rimmar med rättsstatens principer. Ungefär hälften av världens befolkning lever i länder där auktoritära krafter systematiskt och framgångsrikt underminerar grundläggande fri- och rättigheter. De formella rättsstrukturer som idag finns i många utvecklingsländer är ofta korrupta och inte sällan den auktoritära statens förlängda arm. Det kan i sig verka hämmande på individers vilja att vända sig till dem. Det behövs både en reformering av formella institutioner och förändringar av samhälleliga normer för att uppnå framgångsrik förändring.

Att stärka rättsstaten är att påverka maktförhållandena i ett land. Fungerande demokratiska institutioner och försvar för mänskliga rättigheter utgör ett ramverk som stärker fattiga och utsatta människors rättigheter och skyddar dem mot övergrepp. Rättsliga institutioner är också nödvändiga för att minska korruption och för att begränsa och försvåra politiskt förtryck. De utgör ett motstånd mot en allt starkare global trend av minskande demokratiskt utrymme. Starka och motståndskraftiga institutioner är grunden för fred, rättvisa och hållbar utveckling byggd på respekt för mänskliga rättigheter.

Centerpartiet menar att utvecklingsbiståndet måste ta avstamp i denna vetenskap och prioritera satsningar utifrån vad som verkligen bygger och befäster demokrati och rättsstat i ett land och globalt. Korruptionsbekämpning är därför centralt i Centerpartiets internationella utvecklingsagenda. Det innebär bland annat att främja kompetens och kapacitet inom de nationella och internationella rättsliga institutionerna, att stärka föreningslivets möjlighet till insyn och granskning, att premiera äganderätten och att motverka all form av diskriminering.

Det behöver finnas en större flexibilitet i demokratibiståndet och bättre förutsättningar för att snabbt kunna ändra det svenska engagemanget i länder vid negativ demokratisk utveckling i enlighet med principen om *more for more, less for less*. Med det menas att utvecklingssamarbetet behöver anpassas till rådande omständigheter i syfte att nå uppsatta mål. Vid negativ demokratisk utveckling behöver biståndet vara flexibelt och ändamålsenligt samtidigt som förändringar behöver föregås av en nära dialog mellan regeringen, ansvariga myndigheter samt berörda aktörer i det civila samhället.

12.3.4 Utbildning för pojkar och flickor

För Centerpartiet är satsningar på utbildning för flickor och pojkar centralt för ett hållbart, jämställt och inkluderande samhällsbygge. Utbildning ger också positiva effekter på viktiga utvecklingsområden såsom hälsa, sanitet och vattenfrågor. Det är en förutsättning för demokratisk uppbyggnad och förebyggande av kriser som också bidrar till större egenmakt och ökad individuell frihet. Utan utbildning som håller hög kvalitet kommer inga hållbara jobb skapas. Många av de nya arbetstillfällena som måste skapas i utvecklingsländer kommer att finnas i de snabbt växande städerna och inom industri, it och tjänstesektorer. Utbildning är en förutsättning för denna omställning och det är särskilt viktigt att fokusera på flickors skolgång eftersom långt fler flickor än pojkar i

världen inte går i skolan. En mer utbildad arbetskraft leder till minskad fattigdom. Hållbara jobb förutsätter att barn och vuxna erbjuds möjlighet till utbildning som håller hög kvalitet. Bara då kan de konkurrera på en globaliserad arbetsmarknad och ekonomi, och därmed bidra till en hållbar utveckling. Mer fokus måste därför läggas på att möjliggöra för fler barn och unga, flickor och pojkar att få tillgång till skola och utbildning. Fler barn i utvecklingsländer ska få tillgång till en egen bok och inte berövas möjligheten att lära sig läsa, skriva och räkna. Utan kunskap, ingen utveckling. Utan utbildning, inga ökade livschanser eller livsresor.

12.4 Afghanistan

Afghanistan har länge varit största mottagaren av svenskt bistånd. Talibanerna har nu återtagit makten i Afghanistan. Framtiden ter sig mörk för Afghanistans befolkning som befinner sig i en fruktansvärd situation. Runt en halv miljon afghaner beräknas vara på flykt inom landet, främst kvinnor och barn. Vilken väg talibanregimen kommer ta och hur deras styre kommer utvecklas är oklart men det står klart att svenskt bistånd inte kan gå till att stödja talibanregimen. Mer fokus behöver vara på humanitärt bistånd.

Samtidigt får vi inte överge Afghanistan. Vi måste hitta sätt som säkrar att den utveckling som trots allt gjorts; fler barn inklusive flickor har fått skolgång och färre kvinnor och barn dör i barnsäng nu än tidigare. Vilka möjligheter som finns framöver behöver redas ut och vi föreslår därför att ett omtag görs. Sverige behöver en ny biståndsstrategi för Afghanistan.

Kerstin Lundgren (C)

Anna Lasses (C)

Ulrika Liljeberg (C)

Malin Björk (C)

Catarina Deremar (C)

Helena Vilhelmsson (C)

Mikael Larsson (C)

Niels Paarup-Petersen (C)

Christofer Bergenblock (C)

Elisabeth Thand Ringqvist (C)

Rickard Nordin (C)